

Súd: Okresný súd Nové Mesto n/V
Spisová značka: 9P/192/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3513209947
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Pavlovičová
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2014:3513209947.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom sudkyňou JUDr. Lenkou Pavlovičovou vo veci starostlivosti súdu o mal. B. Ž., V.. E. XX.XX.XXXX, dieťa rodičov matky K. Ž., V.. E. XX.XX.XXXX, P. P. XXX, a otca O. I., V.. E. XX.XX.XXXX, P. P. XXX, dieťa v konaní zastúpené Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom, za účasti Okresného prokurátora Nové Mesto nad Váhom, o návrhu matky na úpravu práv a povinností k maloletému a o návrhu otca na úpravu styku s maloletým takto

rozhodol:

I. Maloletý B. Ž., V.. XX.XX.XXXX, sa zveruje do osobnej starostlivosti

matky, ktorá ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok.

II. Otec maloletého je povinný prispievať na výživu maloletého sumou XX,- Eur

mesačne, a to vždy do 15. dňa v každom mesiaci vopred k rukám matky maloletého počnúc dňom 04.11.2013.

III. Nedoplatok na zročnom výživnom za dobu od 04.11.2013 do 29.05.2014

v celkovej sume XXX,- Eur je otec maloletého povinný zaplatiť v mesačných splátkach po XX,- Eur spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok počnúc právoplatnosťou rozsudku.

IV. Otec maloletého je oprávnený sa s maloletým stýkať každú párnú nedeľu od

09.00 hod. do 10.30 hod., každú nepárnu stredu od 16.00 hod. do 17.30 hod., a to vždy za prítomnosti matky, pričom styk sa nebude realizovať v mieste bydliska matky, a ani v mieste bydliska otca. Miesto styku s dieťaťom vyberie otec a vopred oznámi matke hodinu pred určeným časom SMS správou. Matka je povinná dieťa na styk pripraviť.

V. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Podaným návrhom sa matka maloletého domáha, aby súd maloletého zveril do jej výchovy a ota zaviazal povinnosťou prispievať na jeho výživu sumou XX,-Eur mesačne. Žiadala, aby súd styk otca s dieťaťom zakázal. Uviedla, že po zistení tehotenstva vzťah s otcom maloletého ukončila z dôvodu, že nechcela, aby vedel, že je otcom dieťaťom, nakoľko má partnerku, s ktorou v tom čase čakal dieťa. Nakoniec však na to, že je tehotná prišiel otec sám a oficiálne sa priznal k otcovstvu. Ústne sa s otcom

dohodla, že po pôrode môže dieťa navštevovať každý týždeň v nedeľu. Sám potom navrhol, že bude posielat' výživné. Pred pôrodom jej prispel sumou XX,-Eur na zakúpenie postieľky. Zo začiatku problémy s návštevami neboli, potom si však otec tieto návštevy začal vynucovať kedy chcel bez ohľadu na to, či dieťa spalo alebo nie. Tieto návštevy sa pre matku stávali nepríjemnými, pretože otec maloletého nebol ochotný akceptovať, že medzi nimi už nič nie je. Dokonca jej navrhol, aby s maloletým išla bývať k nemu a jeho partnerke. Obťažoval ju správami a telefonátmi. Pre tieto dôvody sa rozhodla pre návštevy syna iba v nedeľu, ale i tak jej bolo nepríjemné správanie otca maloletého. Následne však otec maloletého odmietol chodiť za synom k matke domov a trval na tom, aby chodila so synom ona k nemu. Toto odmietla a každý týždeň mu napísala správu, aby prišiel za synom, avšak neprišiel, vyhováral sa na jej rodičov. Následne za synom prestal chodiť, potom však začali urážky a výhražné SMS. 03.09.2013 sa otec maloletého dožadoval návštevy syna, ten však spal a nebola ani nedeľa, preto mu to nechcela dovoliť. Surovo ju odstrčil od dverí a vrhol do bytu. Následne ju fyzicky napadol. Maloletý sa vtedy zobudil a začal strašne plakať, asi týždeň sa strhával zo sna. Po tejto udalosti sa otec maloletého znova odmlčal. Matka maloletého má strach chodiť von, že ju znova napadne alebo ublíži synovi. Napriek tomu mu však povolila návštevy, on ich však odmieta a zároveň tvrdí, že mu syna nechce ukázať. Otec maloletého má ťažkú, panovačnú a agresívnu povahu a na syna nebude dobre vplývať. Styk preto navrhla zakázať, prípadne určiť v minimálnom rozsahu za prítomnosti matky a jej rodičov v bydlisku matky. Vec bola pôvodne vedená pod sp. zn. 5P/97/2013.

Otec maloletého sa podaným návrhom domáhal, aby súd upravil styk otca s maloletým každý druhý víkend od soboty od 18,00 hod. do nedele do 18,00 hod. Uviedol, že matka maloletého negatívne zasahuje do styku otca s dieťaťom, od počiatku ho korigovala podľa vlastných nálad a potrieb. Nerešpektovala žiadne návrhy otca, bránila mu stráviť s dieťaťom spoločne viac ako hodinu. S dieťaťom sa mohol stretnúť iba za prítomnosti matky a jej členov rodiny. Matka maloletého a jej rodina otca maloletého zavádzali, urážali a provokovali. Otec maloletého žije v spoločnej domácnosti s partnerkou a dvoma deťmi, v byte má vytvorené všetky podmienky na styk so synom. Konanie bolo vedené pod sp zn. 9P/192/2013.

Uznesením tunajšieho súdu zo dňa 17.03.2014 č.k. 5P/97/2013-16 súd obe tieto veci spojil na spoločné konanie a vec je ďalej vedené pod sp. zn. 9P/192/2013.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením návrhov rodičov, správami o príjmoch rodičov, lekárskou správou matky, dieťaťa, správami o výdavkoch otca, výsluchom svedkyne J. Q. a Q. Ž..

Rodičia maloletého nikdy nežili spolu, došlo medzi nimi k intímny stykom a následne narodeniu maloletého B.. O maloletého sa v súčasnej dobe osobne stará matka maloletého, otec žije so svojou partnerkou a dvoma ďalšími deťmi a deklaruje svoj záujem podieľať sa na starostlivosti o dieťa.

Podľa § 36 ods. 1 Zákona o rodine, rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ustanovenia § 24, § 25 a 26 sa použijú primerane.

Podľa § 24 ods. 3, 4, 5 Zákona o rodine rozhodnutie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností možno nahradiť dohodou rodičov. Dohoda musí byť schválená súdom, inak je nevykonateľná. Súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi. Súd pri rozhodovaní o zverení maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti jedného z rodičov dbá na právo toho rodiča, ktorému nebude maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, na pravidelné informovanie sa o maloletom dieťati. Rodič, ktorému nebolo

maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, môže sa práva na pravidelné informovanie sa o maloletom dieťaťi domáhať na súde.

Zverenie maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti matky súd odôvodňuje predovšetkým možnosťami oboch rodičov podieľať sa na tejto osobnej starostlivosti. O dieťa je v súčasnosti postarané, i keď otec dieťaťa vznášal rôzne pripomienky týkajúce sa tejto starostlivosti. Poukázal na zlý psychický stav matky, na skutočnosť, že matka má priateľa, ktorý je známy ako predavač drog. Žiadna z týchto skutočností však v konaní preukázaná nebola. Matka s maloletým žijú v spoločnej domácnosti s rodičmi matky. Stará matka maloletej- svedkyňa Ž., hodnotila matku maloletého ako dobrú mamu, ktorá sa o dieťa vie postarať. Rovnako ani zo správy kolízneho opatrovníka nebolo zistené, že by sa matka o dieťa nestarala, prípadne jeho výchovu zanedbávala. Pokiaľ ide o priateľa matky, tento s ňou nežije v spoločnej domácnosti a na výchove dieťaťa sa nepodieľa. Rovnako ani tvrdenia o jeho vzťahu k drogám otec maloletého žiadnym spôsobom nepreukázal. Súd je preto toho názoru, že matka sa o dieťa vie postarať, jeho výchovu zvláda. Zverenie maloletého do výchovy matky zodpovedá pritom i veku dieťaťa a jeho väčšej biologickej závislosti na matke.

Pokiaľ ide o úpravu styku otca s dieťaťom, súd nezistil žiadne dôvody, ktoré by bránili tomu, aby sa otec s dieťaťom stretával. Jeho súčasná partnerka- svedkyňa Q., ho hodnotila ako dobrého otca, nebolo zistené, že by o svoje deti nejavil záujem, správal sa k nim nevhodne. O B. javí záujem, chce sa na jeho výchove podieľať. Pravdou však je, že medzi matkou a otcom maloletého existujú rozpory, ktoré sú len ťažko riešiteľné a vyplývajú z ich predchádzajúceho vzájomného vzťahu. Toto však samotné nemôže byť dôvodom na zakázanie styku otca s dieťaťom. Je tiež potrebné uviesť, že dieťa je vo veku 10 mesiacov, teda vo veku, kedy vníma svoje okolie už dobre, reaguje na známe tváre a prostredie. Otec sa s dieťaťom nestretol prakticky posledných 8 mesiacov vzhľadom k problémom v styku, ktoré obaja rodičia preukazovali. Je preto potrebné vzťah otca k maloletému vybudovať, vytvoriť citové väzby a to bez účasti matky v súčasnosti nie je možné. Súd preto styk upravil v prítomnosti matky. Problémom bolo i miesto styku, keď matka maloletého striktno trvala na realizácii styku v mieste jej bydliska. Treba však uviesť, že i z výsluchu svedkyne Ž. vyplynulo, že vzťahy sú v rodine narušené. Nebolo by teda vhodné, aby sa styk realizoval v bydlisku matky, čo by mohlo spôsobovať konflikty a viesť prípadne k ďalším údajným napadnutiam, či trestným stíhaniam (je vedené trestné konanie, v ktorom je otec maloletého stíhaný pre trestný čin porušovania domovej slobody). Súd preto styk určil tak, aby nebol realizovaný ani v bydlisku matky a ani v bydlisku otca, nakoľko matka maloletého do tohto miesta nechce chodiť vzhľadom k tomu, že cíti výčitky voči partnerke otca. Miesto stretnutia určí otec tak, aby bolo vhodné pre dieťa a toto jednu hodinu vopred oznámi matke maloletého SMS správou tak, aby matka mohla dieťa pripraviť na styk vhodným oblečením.

Pokiaľ ide o rozsah styku, vzhľadom na vek dieťaťa a určité obmedzenie vo vzťahu k matke, ktorá sa bude musieť styku zúčastňovať súd styk upravil zatiaľ tak, aby bol realizovaný v každom týždni. Je zrejmé, že táto úprava s pribúdajúcim vekom dieťaťa nebude vhodná, ale v súčasnosti s ohľadom na potreby a vek dieťaťa vhodná je.

Podľa § 62 ods. 1 až 6 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť. Ak je maloleté dieťa zverené do striedavej osobnej starostlivosti rodičov, súd pri určení výživného prihliadne na dĺžku striedavej osobnej starostlivosti každého rodiča alebo súd môže rozhodnúť aj tak, že počas trvania striedavej osobnej starostlivosti rodičov výživné neurčuje.

Podľa § 65 ods. 1, 2 Zákona o rodine, ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného. Súd postupuje rovnako aj v prípade, ak rodičia spolu žijú, ale jeden z nich svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletému dieťaťu dobrovoľne neplní.

Podľa § 75 ods. 1, 2 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie. Výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

Pri určení výživného vychádzal súd z potrieb dieťaťa a možností a schopností oboch rodičov podieľať sa na jeho výžive.

Maloletý má výdavky primerané svojmu veku, má však ekzém a preto matka kupuje dieťaťu potrebné krémy.

Matka maloletého je v súčasnej dobe na rodičovskej dovolenke, poberá rodičovský príspevok vo výške XXX,XX Eur a rodinné prídavky. Žije s maloletým u svojich rodičov. Inú vyživovaciu povinnosť nemá.

Otec maloletého je zamestnaný, jeho príjem na dohodu je vo výške XX,XX Eur, reálny príjem uviedol vo výške XXX,-Eur mesačne. Má ďalšie dve vyživovacie povinnosti k J. I., V.. E. XX.XX.XXXX, a F.Q. I., V.. E. XX.XX.XXXX. Žijú všetci v spoločnej domácnosti s priateľkou J. Q.Í., ktorá od 16.06.2013 poberala materskú vo výške X,XX Eur za deň, v súčasnosti poberá rodičovský príspevok. Otec maloletého deklaroval, že spláca viacero dlhov (napríklad nezaplatenú poisťku, úver), avšak nepreukázal, či všetky tieto náklady boli nevyhnutné.

Vychádzajúc zo všetkých týchto skutočností súd potom i kolíznym opatrovníkom navrhnuté výživné vo výške XX,-Eur mesačne považoval za primerané potrebám dieťaťa, ale i schopnostiam oboch rodičov podieľať sa na týchto nákladoch. Po zaplatení tejto sumy môžu byť uspokojované aspoň základné potreby dieťaťa a život otca a členov jeho rodiny nie je ohrozený. Je akceptovaná i zásada rovnakej životnej úrovne všetkých členov rodiny.

Súd počiatok vyživovacej povinnosti určil od 04.11.2013, kedy matka maloletého podala návrh na úpravu práv a povinností rodičov k maloletému. Za obdobie od podania návrhu do vyhlásenia rozsudku vznikol dlh na výživnom vo výške XXX,-Eur (vždy po XX,-Eur v mesiacoch január až máj 2014), keďže otec maloletého platil výživné vo výške XX,-Eur do 31.12.2013 a vo výške XX,-Eur od 01.01.2014. Vzhľadom k príjmu otca maloletého mu bolo umožnené tento dlh splatiť v primeraných splátkach.

O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 146 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak sa konanie mohlo začať i bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd do Trenčína. V odvolaní sa má uviesť, kto ho podáva, ktorému súdu je určené, ktorej veci sa týka a čo sa odvolaním sleduje, odvolanie musí byť podpísané a datované. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak odvolateľ nepredloží odvolanie v potrebnom počte rovnopisov a s prílohami, súd vyhotoví kópie na jeho trovy. Je potrebné najmä uviesť,

proti ktorému rozhodnutiu odvolanie smeruje (dátum vydania rozhodnutia a spisová značka), v čom sa vidí nesprávnosť rozhodnutia alebo postupu súdu a čoho sa odvolateľ domáha. Ak sa účastníci konania práva podať odvolanie výslovne vzdali, toto právo im už nepatrí.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím plnená dobrovoľne, možno sa jej plnenia domáhať v exekúcii.